

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

Conclusio XXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

A C T A

Oratiōe Christi sic interpretat, Panē nostrū quottidianū &c. pro Panē nostrū sup^{er}substantialē, hic super substantialis panis nihil aliud esse potest quā ipse met^{us} deus, sed quottidianus panis trahi potest in cibū nostrū corporalē, & maxime ab his qui Ihesu Christi negant præsentiā in sacro sacra sinaxi, qui hac potissimū auctoritate conuinci possunt, quod hic panis deus sit & sup^{er}substantialis, ut in greco est epiusion, ut aut^{em} falsam hāc opinionē tueant, falsum sibi met^{us} textū fabricarunt.

Hic iam adparet quid probū & Christianissimū Anglorū regem mouerit in his literis, quas ad Saxoniae duces scripsit, in quibus ad calcem ita ait. Literas has ob signaturo mihi uenit in memoriā, Lutherū in suis aduersum me nanijs excusare se, quo minus ad reliqua respondeat impediri, transferendo Biblio. Visum est igitur hortari uos, ut omnium rerū maxime prouideatis ne id permittatur fieri. Nam ut bonum esse non negem in quauis lingua legi scripturā sacrā, ita certe periculosum est ex eius uersione legi, cuius mala fides facit oibus fidē id illi studiū esse, ut bene scripta male uertēdo peruertat, ut populus ea se legere putet in scriptura sacra, quae uir execrabilis ab execrandis hausit hereticis. O quam uere prouidit hic rex sapientissimus, ea quae temporis successu & nos uidimus cum maxima omnium nostrū atq; nostrorū iactura. At merito haec omnia patimur, quia non solum Regum, Principū, Pontificum & Caesarū, sed & dei monitiones contempsimus, nisi prius tantum innocentū & simplicium sanguinem uideremus fusum, & tot nobiles animas perditas.

CONCLUSIO XXXII.

Famosus est Lutherus, qui cum in deū sacras literas, bonos mores, in ecclesiā sanctā dei, quater centies fuisset euentus, Murnero euincere, & adhuc euincere coram quocunq; iudice uolente, audet tamen nihilo minus (quo simplicem & indoctam Christi plebeculam a ueritatis uia abducat) se spiritu sancto fuisse loquutum, fingere & euenti.

Christus

M V R N E R I.

Christus seruator ita ait Io. viij. de diabolo loquens. Ille homicida erat ab initio, & in ueritate non stetit, quia non est ueritas in eo. Quum loquitur mendaciū ex proprijs loquitur, quia mendax est & pater eius. Ex quibus scilicet Lutheranorum homicidijs & mendacijs & euangelicorū furum doctrina seditiosa optime perpendendum est, unde prodierit, quodq; nihil ibi egerit spiritus sancti gratia.

Ego Lutheri mendacia in deum, in sacras literas, in bonos mores, inq; ecclesiam sanctā dei, quibus uniuersum obcaecauit orbem atq; decepit, quadringenta docui, scripsi & probaui, in proprio mendaciorū Lutheri libello, quē ad praesentis conclusionis confirmationē hic impono. Neq; tam fuit haecenus ullus suorum cōplicū tam audaculus, q; haec sua mendacia ausus fuisset defendere, & ad illa respondere. Tam sunt inq; aperta ut a nullo quantūuis perfrictē frontis homine negari possint.

Item in libello, in quo aduersus eundem mendacē Lutherum inclitā regiā maiestātē Anglicanā a mendacijs suae serenitatis falso obiectis, defendi. Centies & quinquagesies Lutherum docui, mēdaciter in optimū & Christianū regē inuectū. Semperq; deum testor, & eadē ipsa scripta Regiā dignitatē comperi ueracem, contra quē librū meum (sibi de tot mendacijs conscius) neq; Lutherus haecenus mutire quiddā siue inuicem murare ausus est. Ob quā probata mendacia multas mihi hī euangelici fures contumelias sicario more intulerunt, & priora mendacia alijs quoq; cumulantes imperium impleuerunt hac fama, quod inclitā regiā maiestatem Anglicanam in multis aureis nobilibus deceperim. Quod sua serenitatis persona literis regniq; Angliae sigillō, & propria manu falsum esse & euentitū probare possum. Accepi quidem nō nihil a laega regia manu, & quidem regia dona, qua gratitudinis uice hic fateor me a regia clementia recepisse, sed & ut plus inuideatis uos Lutherani asini, at quouis mendacio illos aureos nobiles me obtinuisse in me cmentitū esse, testabitur literā

A C T A

literæ regiae serenitatis ad Senatū Argentinensem cōscriptæ. Testabiturq; hoc idem Reuerendissimus dñs Cardinalis regni Angliæ, pater meus dilectissimus. Idem & doctissimus dñs Thomas Morus, regie celsitudinis uir a secretis. Sed quid hac opus mihi est, peccatum immortalem expurgatione iam orbi cognitū est, hoc scelestissimū hominū genū euangelicorum furum, nihil nosse nisi in sua guttura & palata ementiri. Audeat se quis eorū meo conspectui ostentare, hæc mendacia deserpserit. Scio inq; scio hos fidei perfugas & apostatas nihil horū audere cogitare quidem, tacco conari.

CONCLUSIO XXXIII.

Famosus est Ulrichus Zwingly, qui sua mendaci, reprobataq; famosa doctrina occasionem prestitit, patrocinioq; in præfatas conclusiones delinquendi, aliena bona furandi, rapiendi, sacrilegio auferendi, innocētes opprimendi, tumultuandi, in seditiosam libertatem proclamandi, Heluetiorum unitatem, fœdera, concordia, multo sanguine partam, scindendi, rumpēdi, a fide Christi apostatandi, Christi uirgines uiolādi, restamēta rūpendi, deuastādi monasteria, diuinū cultum destituēdi, sacra loca, & religiosa, pphanādi libellis famosiss detrahēdi, iniuriandi, cum balneatoribus & coquis & cerdonib⁹ de re Christiana calumniose disputandi. Hunc enim & similes uniuersæ leges, & diuinæ & humanæ capitali supplicio damnant, & ultimo supplicio afficiunt.

Omnia hæc facta in conclusione enumerata, gesta sunt & perpetrata, gloriaturq; Zwinglius, quod omnium eorū causa fuerit & occasio, neq; ego ullo iure his male & nequiter gestis alia quam infamiae nomina imponere possum, nec ualeo neq; debeo, pro ut in conclusione. Si autem Zwinglius suis famosiss & improbis factis, honesta potest tribuere nomina, & hoc iure quidē ac merito audiamus eum & quidē libenter, quā diu aut illud non fecerit, pro famoso fure, raptores sacrilego, apostata & neq; interim uiro illum habebimus.

Conclusio